

Arafadagens förtjänst

Arafadagens förtjänst Hur sammanföll religionens fullbordande, synders förlåtelse och Allahs beröm av Sina tjänare på en enda dag? Och varför är Arafadagen dagarnas krona och en chans som inte upprepas för att vinna befrielse och nåd?

När den nionde Dhul-Hijjas sol går upp öppnar himlen sina portar för oavbruten nådestillströmning, och tiden stannar upp i vördnad inför "dagarnas krona" och tidens juvel. I denna artikel avslöjar vi för dig Arafadagens hemligheter – förlåtelsens förbund som förenar pilgrimernas hjärtan på den heliga platsen med de hemmavarandes böner i sina hem, för att måla en trosbaserad tavla utan like.

Innehållsförteckning

- Religionens fullbordande och välsignelsens fullkomnande
- Allahs beröm av platsens folk (för pilgrimerna)
- Synders försoning (för pilgrimer och icke-pilgrimer)
- Den stora befrielsens dag från Elden
- Den bästa bönen och det yppersta åminnandet
- Frågor och svar
- Sammanfattning

Religionens fullbordande och välsignelsens fullkomnande

På denna eviga dag fullkronades budskapet och byggnaden fullbordades, för att Arafa ska vittna om det störste gudomliga tillkännagivandet om välsignelsens fullkomnande och religionens fulländning för islams umma.

Arafadagen är inte bara en dag för dyrkan, utan en historisk dag som bevitnade nedsändandet av Qurans störste vers som ett tillkännagivande om budskapet fullbordande. Tariq ibn Shihab berättar: "En man från judarna kom till Umar och sade: 'O de troendes ledare, det finns en vers i er bok som ni läser – om den hade uppenbarats för oss judar hade vi tagit den dagen som en högtid.' Han frågade: 'Vilken vers?' Han svarade: '*Denna dag har jag fullbordat er religion åt er och fullkomnat Min välsignelse över er, och jag har godkänt islam som er religion*' (Al-Ma'ida: 3). Umar sade: 'Jag vet verkligen vilken dag den uppenbarades på och den plats där den uppenbarades – den uppenbarades för Allahs Sändebud, frid vare med honom, på Arafa en fredag.'" (Al-Bukhari (4388), Muslim (3017))

och det är hans lydelse.)

Om det frågas: Hur svarade Umars svar på frågan, då mannen sade "vi hade tagit den dagen som en högtid" men Umar svarade med kännedom om tid och plats och sade inte "vi har gjort det till en högtid"? Svaret på detta är: att den uppenbarades i slutet av Arafadagens dag, och högtidsdagen förverkligas bara genom dess början. Juristerna har sagt att månens sikt efter middagen är för nästa dag. Så sade en del av de tidigare, och jag anser att denna berättelse nöjer sig med antydan. Annars specificerar Ishaqs berättelse från Qabisa, som vi citerade tidigare, det avsedda, och dess lydelse är: "Den uppenbarades en fredag, Arafadagen, och båda är, tack vare Allah, högtider för oss." (Ibn Hajar al-Asqalani, Fath al-Bari (1/105).)

I denna hadith finns den juridiska lärdomen att uppmärksamma Allahs välsignelse i denna vers över Muhammads, frid vare med honom, umma, i Hans ord: *"Denna dag har Jag fullbordat er religion åt er och fullkomnat Min välsignelse över er och Jag har godkänt islam som er religion."* Det finns också i den att Allahs ord *"Denna dag har Jag fullbordat er religion"* är ett bevis på att Allah fullbordade religionen under Muhammads, frid vare med honom, tid – den behöver alltså inte kompletteras eller ha något nytt tillsatt till den som inte funnits, eller ha något omnämnt i den som inte är känt. *"Och fullkomnat Min välsignelse över er"* – av detta kan man sluta sig till att välsignelsens fullkomnande endast fullbordas med inträde i Paradiset om Allah vill, ty Han sade inte "Idag välsignade Jag er" – vilket hade antydd förväntan på fullkomnande i framtiden – utan Han sade "fullkomnat", vilket av detta ord indikerar att det funnits en välsignelse som Han sedan fullkomnade fullständigt utan att något ytterligare kan läggas ovanpå det. Detta fullbordas inte annat än med inträde i Paradiset – och det är ett storslagna budskap. (Ibn Hubayra, al-Ihsan 'an Ma'na al-Idah (1/146–147).)

Allahs beröm av platsens folk (för pilgrimerna)

En vördnadsvärd syn där Skaparens storhet uppenbaras, när Allah berömmar himlens änglar med Sina tjänare som kommit till Honom stripiga och dammiga, och tillkännager för alla världar ödmjukhetens förtjänst inför Honom.

Abd Allah ibn Amr ibn al-As berättar att Profeten, frid vare med honom, brukade säga: *"Allah den Mäktige och Store berömmar Sina änglar på Arafas kväll med Arafas folk och säger: Skåda på Mina tjänare – de har kommit till Mig stripiga och dammiga."* (Ahmad (7089).)

Abu Hurayra berättar att Allahs Sändebud, frid vare med honom, sade: *"Allah den Upphöjde berömmar Arafas folk inför himlens invånare och säger till dem: Skåda på Mina tjänare - de har kommit till Mig stripiga och dammiga"* - och i Abu Nuhs version: *"Skåda på dessa Mina tjänare."* (Al-Bayhaqi, al-Sunan al-Kubra (9109).)

Jabir berättar att Allahs Sändebud, frid vare med honom, sade: *"När Arafadagen infaller berömmar Allah, välsignad och upphöjd, dem inför änglarna och säger: Skåda på Mina tjänare - de har kommit till Mig stripiga och dammiga, ropande från varje avlägsen väg. Jag tar er till vittnen på att Jag har förlåtit dem. Änglarna säger: Bland dem finns den och den syndaren och den och den. Han svarar: Jag har förlåtit dem."* Allahs Sändebud, frid vare med honom, sade: *"Det finns ingen dag med fler befriade från Elden än Arafadagen."* (Al-Bayhaqi, Fada'il al-Awqat (181).)

Denna syn förkroppsligar höjdpunkten av mänsklig underkastelse inför den gudomliga storheten, där skillnaderna mellan människor försvinner och inget återstår utom uppriktigheten.

Imam al-Manawi säger i Fayd al-Qadir: *"(Allah den Upphöjde berömmar Sina änglar på Arafas kväll med Arafas folk), dvs. de som befinner sig på den. Sedan förklarar han detta beröm med sitt ord: (säger: Skåda på Mina tjänare), dvs. betrakta deras tillstånd och utseende. (De har kommit till Mig) dvs. de har kommit till Mitt hus för att ära Mig och söka det som för dem närmre Mig. (Stripiga) dvs. med förändrade kroppar, hår och kläder, till följd av att de avhåller sig från smörjning och välvårdnad. Al-sha'th är smuts på kropp eller hår. (Dammiga) dvs. utan rakning eller tvättning - resdammets damm har lagt sig på dem."* Han sade i al-Matamih: *"Detta kräver förlåtelse och generell försoning, ty Han berömmar inte pilgrimerna annat än när de renats från varje synd, eftersom Han inte berömmar dem för änglarna, som är rena, annat än med dem som är rena. Det följer av detta att hajj försonar rättigheter gentemot Allah och rättigheter gentemot skapelsen, inklusive allvarliga synder och skulder. Det finns ingen begränsning för Allahs ynnest och ingen rättighet i sanning för annan än Honom. Och det innehåller Arafas överlägsenhet."* (Al-Manawi, Fayd al-Qadir (2/279).)

Synders försoning (för pilgrimer och icke-pilgrimer)

En vid port för att utplåna det förflutnas snedsteg och bygga en ljus framtid, där Allah utplånar två års synder genom en enda dags fasta, och utplånar ett livs felsteg med en stund av uppriktighet.

Vad gäller synders försoning för pilgrimen: Ibn Umar berättar: "En man från Ansar kom till Profeten, frid vare med honom, och sade: 'O Allahs Sändebud, det är frågor jag vill ställa...' (...) När han befinner sig på Arafastiger Allah den Mäktige och Store ner till den lägsta himlen och säger: 'Skåda på Mina tjänare, stripiga och dammiga. Bevittna att Jag har förlåtit dem deras synder, om de än vore lika talrika som regnets droppar och sanddynernas korn...'" (Sahih Ibn Hibban, al-Ta'asim wa al-Anwa' (4098).)

Och vad gäller icke-pilgrimen: Allahs Sändebud, frid vare med honom, tillfrågades om fasta på Arafadagen och svarade: "*Det försonar det gångna och det kommande årets synder.*" (Muslim (1162).) Abu Qatada berättar att Allahs Sändebud, frid vare med honom, sade: "*Att fasta på Arafadagen - jag hoppas av Allah att det försonar det föregående och det kommande årets synder.*" (at-Tirmidhi (749), Ibn Majah (1730).)

Hans ord "det försonar det föregående årets synder" syftar på det år han befinner sig i, ty det är i slutet av ett år, och "det kommande" syftar på det som följer direkt efter Arafadagens månad. (Abu al-Abbas al-Qurtubi, al-Mufhim lima Ashkala min Talkhis Kitab Muslim (3/188-189).)

Det är ett gyllene tillfälle för vanliga muslimer att dela pilgrimernas andlighet den dagen, och rena sina synderegister på en enda dag vars förtjänst motsvarar två hela år av handlingar.

Den stora befrielsens dag från Elden

Det är "stordagens" dag - dagen då hjärtan tävlar om räddning. Det finns ingen dag då Allah skänker fler befrielser från Elden än Arafadagen.

Det finns ingen dag på året då fler hals befrias från Elden än Arafadagen - det är "stordagen."

Från de troendes moder Aisha, må Allah vara nöjd med henne, berättas det att Allahs Sändebud, frid vare med honom, sade: "*Det finns ingen dag då Allah friar fler av Sina tjänare från Elden än Arafadagen. Han nalkas dem och berömmar dem sedan inför änglarna och säger: Vad önskar dessa?'"* (Muslim (1348).)

Abu al-Abbas al-Qurtubi sade: Hans ord "*Det finns ingen dag då Allah friar fler av Sina tjänare från Elden än Arafadagen*" - vi har återberättat "fler" med nominativ och akkusativ. Nominativ på det tamimiska sättet och akkusativ på det hijaziska sättet, och det är i båda fallen ett predikat, inte ett attribut. De två prepositionalfraserna efter det är konstruerade. "Från

Arafadagen” klargör vad flerheten avser, och ”från att befria” klargör distinktionen. Ordets beräkning är: Det finns ingen dag med fler befriade från Elden än Arafadagen.

Hans ord ”Han nalkas dem” – detta pronomen syftar på Allah den Upphöjde, och närmandet är ett närmande av ynnest och ärebetygelse, inte ett närmande av förflyttning och plats, ty Han är upphöjd och helgad däröver. (Al-Mufhim lima Ashkala min Talkhis Kitab Muslim (3/460).)

Mulla Ali al-Qari säger: ”Det beräknas som: Det finns ingen dag med fler av Allah befriade tjänare från Elden än Arafadagen. (Han nalkas dem) dvs. Han närmar sig dem med Sin ynnest och nåd. (Sedan berömmar Han dem) dvs. pilgrimerna (inför änglarna). En del sade: dvs. Han visar änglarna pilgrimernas förtjänst och ära, eller Han ger dem platsen av Hans närhet och ärebetygelse som den plats som det berömda beröms för. Al-mubahat är stolthet. (Och säger: Vad önskar dessa?) dvs. vad önskade dessa som lämnat sina familjer och hemländer, förbrukat sina tillgångar och tröttat sina kroppar? De önskade inget utom förlåtelse, välbehag, närmande och möte – och den som kom till denna port fruktar inte avvisning. Eller beräkningen: Vad dessa önskade – det är dem givet, och deras grader är i proportion till deras önskingar och avsikter. Eller: Vad önskade dessa, dvs. något lätt och enkelt för Oss – ty att förlåta en handfull jord anses inte för stort hos härskarnas Herre.” (Mirqat al-Mafatih Sharh Mishkat al-Masabih (5/1800).)

Jabir berättar att Allahs Sändebud, frid vare med honom, sade: *”När Arafadagen infaller stiger Allah ner till himlen och berömmar dem inför änglarna och säger: Skåda på Mina tjänare – de har kommit till Mig stripiga och dammiga, expoerade från varje avlägsen väg. Jag tar er till vittnen att Jag har förlåtit dem. Änglarna sade: O Herre, bland dem finns den och den och den syndaren. Allah den Upphöjde svarade: Jag har förlåtit dem.”* Allahs Sändebud, frid vare med honom, sade: *”Det finns ingen dag med fler befriade från Elden än Arafadagen.”* (Sahih Ibn Khuzayma (2840).)

Hans ord *”Allah stiger ner till den lägsta himlen”* – en del av Ahl al-Sunna tolkar inte detta och säger: Vi känner inte till dess innebörd. Och en del tolkar det: att Han sänder ner Sin nåd och för Sin ynnest och förlåtelse närmre pilgrimerna.

Hans ord *”de har kommit till Mig stripiga och dammiga, ropande från varje avlägsen väg”* – (al-shu'th): plural av sha'th, dvs. den som har rufsigt hår på grund av att inte ha tvättat huvudet, som det är brukligt för de i ihram. (Al-ghubr): plural av aghabr, dvs. den som damm klistrat sig på hans

lemmar, som det är brukligt för den resande. (Al-dajjin): plural av dajj, ett aktivt particip av dajja – när en man höjer rösten; och det avsedda här är: höja rösten med talbiyyan. (Från varje väg): dvs. från varje (avlägsen) väg, dvs. lång.

Dessa ord – alltså sha'than och det som följer – är i ackusativ som hal-konstruktioner.

Hans ord *"Änglarna säger: O Herre, den och den brukade synda, och den och den"* – (yurahiḡ) – med dammad ya och öppen ra, dubbel och öppen ha: tillskrivs till synders handlingar. (Yarhaqu) – med öppen ya och stilla ra och öppen ha: när han begår synder. Änglarna säger: O Herre, den och den begår synder och är inte värdig Din förlåtelse. Allah svarade: Jag har förlåtit dem båda – ty hajj river ner vad som föregick av synder. (Muzhhir al-Din al-Zaydani, al-Mafatih fi Sharh al-Masabih (3/303–304).)

I Abu Ya'las version, från Jabir, sade Allahs Sändebud, frid vare med honom: *"Det finns inga dagar som är förtjänstfullare hos Allah än Dhul-Hijjas tio dagar."* En man frågade: *"O Allahs Sändebud, är de förtjänstfullare eller ett lika antal dagars jihad i Allahs väg?"* Han svarade: *"De är förtjänstfullare än ett lika antal dagars jihad i Allahs väg – utom en man som kastar sitt ansikte i dammet. Och det finns ingen dag som är förtjänstfullare hos Allah än Arafadagen. Allah stiger ner till den lägsta himlen och berömmar jordens folk inför himlens folk och säger: Skåda på Mina tjänare – stripiga och dammiga, exponerade, de kom från varje avlägsen väg och har inte sett Min nåd och inte sett Mitt straff. Och Jag har inte sett en dag med fler befriade från Elden än Arafadagen."* (Musnad Abu Ya'la (2090).)

Denna förtjänst omfattar pilgrimerna och de hemmaboende som exponerat sig för Allahs nådevindar genom bön, åminnelse och uppriktig ånger.

Den bästa bönen och det yppersta åminnandet

När tungor löses upp i åminnelse och hjärtan öppnar sig i hopp, öppnas himlens portar för att ta emot de sannaste ord under de bästa tiderna för börens besvarande och de största stationerna för ödmjukhet.

På denna dag öppnas himlens portar och böner besvaras, därför brukade vår älskade Profet, frid vare med honom, uppmana till att rikligt åminna och prisa Allah.

Amr ibn Shu'ayb återberättar från sin fader, från sin farfader, att Profeten, frid vare med honom, sade: *"Den bästa bönen är bönen på Arafadagen, och det bästa jag och profeterna före mig har sagt är: La ilaha illa Allah, wahdahu la sharika lah, la hul mulku wa la hul hamdu wa Huwa 'ala kulli shay'in Qadir."* (at-Tirmidhi (3585).) Och här delar pilgrimen på Arafa och den troende i sin avskildhet på att upprepa dessa storslagna ord som sammanfattar islams väsen.

Hans ord *"den bästa bönen är bönen på Arafadagen"* – al-Tibi sade: "Att det i konstruktionen avses 'hör till' – dvs. en bön som tillhör den dagen. Och hans ord 'det bästa jag sade' i betydelsen det bästa jag bad är en förklaring till det – ty bönen av det är hans ord: 'La ilaha illa Allah...' till slutet. Om det sägs: det är åminnelse, inte bön – svaras med två synpunkter: Den första är att det är på ett insinuerande sätt som undviker direkthet, av hänsyn till artighet. Till Sufyan sades: Det här är lovprisning – var är bönen? Han reciterade Umayya ibn Abi al-Salts ord:

'När någon prisar dig en dag / räcker lovprisningen för att framföra hans begäran.'

Den andra: Att vara sysselsatt med att tjäna Mästaren och vända bort från begäran i förlitan på Hans generositet – ty Han låter inte de välgörandes lön gå förlorad. Skillnaden mellan de två synpunkterna är att den åminnande i den första, om han än inte uttrycker sin begäran direkt, ändå är en begäran med något mer genomträngande än direkthet, till skillnad från den andra." (Al-Suyuti, Qut al-Mughtadhi 'ala Jami' at-Tirmidhi (2/968).)

Ibn Abd al-Barr sade: "Av juridisk lärdom i den är: att bönen på Arafadagen är förtjänstfullare än annan bön. Det är ett bevis på Arafadagens överlägsenhet gentemot andra dagar. Och i Arafadagens överlägsenhet finns ett bevis på att dagarna har överlägsenhet gentemot varandra – men det kan bara nås genom uppenbarelse.

I hadithen finns också ett bevis på att bönen på Arafadagen mestadels besvaras. Det finns också i den att det mest förtjänstfulla åminnandet är: La ilaha illa Allah.

Lärde har skiljt sig angående det mest förtjänstfulla åminnandet. En del sade: Det mest förtjänstfulla yttrandet är La ilaha illa Allah, och de argumenterade med denna hadith och att det är islams ord och taqvas ord.

Och andra sade: Det mest förtjänstfulla åminnandet är Al-hamdu lillahi rabb al-'alamin – ty det innehåller tackets och lovprisningens innebörd, och det innehåller av uppriktighet vad La ilaha illa Allah innehåller. Allah inledde Sitt tal med det och avslutade med det, och det är Paradisets folks sista åkallan.” (Ibn Abd al-Barr, al-Tamhid (4/40).)

Frågor och svar

F: Vad är det störste som utmärker Arafadagen? **S:** Att det är en dag för förlåtelse, befrielse från Elden och religionens fullbordande.

F: Är Arafadagens förtjänst bara för pilgrimerna? **S:** Nej, den omfattar snarare pilgrimer och icke-pilgrimer med stora förtjänster.

F: Vad är förtjänsten med att fasta på Arafadagen? **S:** Den försonar två års synder för icke-pilgrimen.

F: Vad är det bästa man gör på Arafadagen? **S:** Bön, åminnelse och ödmjukhet inför Allah.

F: Varför anses Arafadagen vara ett stort tillfälle? **S:** För att det är en av islams störste tider av nåd och förlåtelse.

Sammanfattning

Arafadagen är en ny födelse för den troendes själ. Mellan försonandet av ett gånget år och ett kommande, och en säkerställd befrielse från Elden, träder muslimen fram med ett vitt blad och ett hjärta fyllt av tron på Allahs enhet. Ta tillvara detta gudomliga förbund, och gör av ”den bästa bönen” en bro du korsar mot Allahs nåd som omfamnar allt, så att dyrkan förvandlas från vana till liv.